

- b) w pociągach pośpiesznych — o 50% więcej od opłat, podanych w punkcie a);
 c) w pociągach luksusowych — o 50% więcej od opłat, przewidzianych dla pociągów pośpiesznych (punkt b)".

B. Punkt 4 otrzymuje brzmienie następujące:

„4. Najniższa należność za przewóz przesyłki nadzwyczajnej w pociągach pośpiesznych lub ekspresowych równa się opłacie za 100 km., t. j. wynosi 900 mk. w pociągach pośpiesznych i 1350 mk. w ekspresowych od każdego zaczętych 10 kg.”

C. W punkcie 6 opłaty za przewóz przesyłek nadzwyczajnych, zawarte w załączniku V do rozporządzenia z 17 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 39, poz. 333), podwaja się.

14. W rozdziale VI „Przewóz czasopism, broszur i książek”.

A. Punkt 5 otrzymuje brzmienie następujące:

„5. Opłata za przewóz powinna być uiszczona przy nadaniu; wynosi ona od każdego zaczętych 10 kg. i 1 km.: za kilometry od 1 do 200—2.20 mk., za kilometry od 201 do 300—1.80 mk., doliczane do opłaty 440 mk., przypadającej za pierwsze 200 km., za kilometry dalsze — 1.40 mk., doliczane do opłaty 620 mk., przypadającej za pierwsze 300 km.; opłaty oblicza się strefami po 10 km., licząc za pełne strefy. Przypadającą do pobrania należność zaokrągla się do najbliższych pełnych marek wwyż. Obliczone na zasadach powyższych opłaty podane są pod punktem 8”.

B. W punkcie 8 opłaty za przewóz czasopism, broszur i książek, zawarte w załączniku VI do rozporządzenia z 17 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 39, poz. 333), podwaja się.

15. W rozdziale VII „Pociągi nadzwyczajne, wagony osobowe, dla chorych i bagażowe” wszystkie opłaty podwyższa się o 400% w stosunku do opłat, obowiązujących przed 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 97, poz. 708).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1922 roku.

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:

Henryk Strasburger

840.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 9 września 1922 r.

w przedmiocie zmiany cen w taksie aptekarskiej na obszarze górnośląskim województwa śląskiego.

Na mocy §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Jeżeli ceny rynkowe artykułów objętych obowiązującą taksą aptekarską zwiększą się o tyle, że przy sprzedaży ich podług cen oznaczonych w taksie, zysk na sprzedawanym materiale czy to w odrębnej sprzedaży, czy użytym do przygotowania lekarstwa według recepty nie będzie dosięgał 40%, to za zgodą Wojewody, apteki mogą za wydawane leki pobierać ceny ustalone podług następujących norm: cenę sprzedażną kilograma leku ustala się przez doliczenie 40% do ceny zakupu; dla ustalenia ceny hektograma, uzyskaną w powyższy sposób cenę kilograma dzieli się przez 8, dla ustalenia ceny dekagrama uzyskaną w powyższy sposób cenę hektograma dzieli się przez 8, dla ustalenia ceny grama, uzyskaną w powyższy sposób cenę dekagrama dzieli się przez 8, dla ustalenia ceny centigrama uzyskaną w powyższy sposób cenę grama dzieli się przez 10, dla uzyskania ceny centigrama uzyskaną w powyższy sposób cenę decygrama dzieli się przez 10.

Za ceny zakupu mogą uchodzić jedynie przeciętne ceny, wynikające z faktur lub cenników 3 hurtowych składów materiałów aptecznych.

Ceny ustalone w powyższy sposób apteki mogą pobierać tylko do czasu ogłoszenia przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego w Dzienniku Ustaw taksy aptekarskiej, lub dodatku do niej.

W powyższy sposób winny być ustalone i ceny sprzedażne artykułów nieobjętych taksą aptekarską.

§ 2. Jeżeli wynagrodzenie personelu fachowego, zatrudnionego w aptekach zostanie zwiększone, w rozmiarach istotnej potrzeby, o tyle, że opłata pobierana, na zasadzie obowiązującej taksy, za prace związane z przygotowaniem i wydaniem lekarstw za receptami (taksa laborum) nie będzie pokrywała $\frac{3}{4}$ wydatków na utrzymanie tego personelu, to za zgodą Wojewody apteki mogą pobierać proporcjonalnie zwiększoną opłatę, nie przekraczającą $\frac{3}{4}$ wydatków ponoszonych na utrzymanie tego personelu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i jednocześnie tracą moc dotychczas obowiązujące przepisy, w sprawach objętych niniejszym rozporządzeniem.

Minister Zdrowia Publicznego: w z. *Bujalski*

841.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 7 października 1922 r.

w przedmiocie zmiany opłat za urzędowe świadectwa zdrowia.

Na mocy art. 2 p. 24 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp drugi art. 4 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 1 lipca 1920 r. w przedmiocie urzędowych świadectw zdrowia (Dz. U. R. P. № 58 poz. 365) w brzmieniu ustalonym